

Publicerad 2017-11-18 19:57 av sehnsucht

innan det ens hade börjat

när vi först möttes den där våren
var vi båda så rädda för våra känslor
så fort någon av oss yttrade ord som 'snälla kan du stanna kv...'
hade den andra redan tagit på sig sina skor

trots vår tvekan
låg vi med varandra om och om igen
men när natten hade blivit dag
kunde vi inte se varandra i ögonen

tillslut kunde vi inte undvika det längre
det som aldrig ens hade börjat var tvunget att ta slut
vi sågs inte mer, låtsades som att vi aldrig mötts
som att allt var som förut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sehnsucht med Poeter.se id #45432 innehar upphovsrätten